

Kremenjak

Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela.

Kremenjak izlazi svaki četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pò godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu.
 Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)**

PUČKE SKUPŠTINE,

Zagreb, 18/8.

Iza kako je usljed hrvatsko-magjarskog spora — koji je izazvala u zajedničkom saboru željeznička pragmatika — pala hrvatska narodna vlada a s njome i njezin viteški ban Teodor Pejačević, zamjenio ga je hugar magjarskog ministra predsjednika Fuček-Rakodcaj. Ovaj porijetlom pravi magjar zasjeda na bansku stolicu, obeščašćuje ju svojom prošlošću i svojim sadanjim držanjem. Zadaća mu je da najpokornije izvrši ono čemu su se hrvatski i srpski čelik-karakteristi oduprli u parlamentu u Pešti, ali mu je zadaća još i ta da u hrvatskoj stvori novu stranku i provede u djelo sve nepoštene ciljeve magjarske jedinstvene države. Pred ovakvim i još drugim misijama hrvatskog bana-komesara ostao je svak uprepašćen, ali za to nitko ne gleda sklopjenih ruku što taj dotepeni magjar radi, nitko se nije očitio nemoćnim i slabim da svemu onomu zlu, što ga ima da posije u Hrvatskoj Wekerlov sluga, na put najenergičnije stane. Po receptu bana Fučeka treba ponajprije da se počne djelovati „prema dolje“: dakle briga mu je najprvo ta, da narod za sebe predobije, da ga iztrgne iz zagrljaja hrvatsko-srpske koalicije. Pače rekbi da u tom poduzeću Fuček-Rakodcaj polaže sve svoje nade, jer obećava na kese dukata za dojučeršnje izbore.

Reasumiramo li sve ovo dobit ćemo rezultat da ponizni sluga Wekerlov ima misiju tu, da cijelu Hrvatsku i Slavoniju prožme zlokobnim duhom Kuenove ere, da uvede demoralizaciju i korupciju, od kakove bi danas zazirao jedan Robespierre.

Toj sedmoglavoj aždaji, koja, po svim znacima sudeći, počela se rapidno širiti Hrvatskom, stadoše poštenu narodni zastupnici čvrstom nogom na glavu. Prva i najglavnija briga bijaše im ta da očuvaju narodod te zvijeri i onda da učvrste u njemu onu misao, koja je lanjske godine na 3, 4 i 5 svibnja slavila triumf. I tako po cijeloj hrvatskoj zaredaše pučke skupštine.

Nema dana svečanijega, nema vašara i većeg trgovišta a da se narod ne okuplja i listom hrli da čuje svoje zastupnike, koji im žilavo tumače današnji položaj njegov i kako treba da čvrsto stoji na braniku svojih prava. Zastupnici su razvili pred narodom svoj program i pripremaju ga na novi budući juriš, koji se sprema i kome će hrvatski narod sigurno odhrvati. Najboljim nam je u tom svjedokom svestrana agitacija naprednjaka u ravnoj Slavoniji, jer će ista pobrati kod prve navale najljepše uspjehe, pošto je nekoliko naših mandata već osigurano. I u Hrvatskoj se isto tako žilavo radi i najvećom ljubavlju poučava narod, bodreći ga da ne klonе, već da se najenergičnije bori i tako pokaže slugi ministra Wekerla da on neće nikakove najezde, pa i

ako malen, da umije odvrćati čuškom čušku, kojom magjarska bahatost udara po licu pravicu i pravo u Hrvatskoj.

Ova pojava treba da osokoli svakoga te čuti za narodnu stvar, jer ako išta drugo, održavanje pučkih skupština najbolje će i najuspješnije poraditi oko toga da se narodna svijest još bolje učvrsti i proširi, pa napokon trud, koji će se uložiti, pri budućim izborima, bit će mnogo manji, jer svjesnom vojskom lako se polazi u rat a još lakše pobjedjuje.

Cijeloj ovoj akciji, koja ide za tim da se narodna svijest probudi i uzdigne do višeg stepena staje na put druga aždaja, koja se krije pod vrlo omraženim imenom franko-furtimaška. Frank, pokršteni židov i izmećar tuđinske protunarodne politike zajedno sa „zjenicama“ Hristovim haranguira zalupane teliće, te ometa gdje god može i kako god može narodne zastupnike. Izdašna je on podpora svome „gentlemanu“, ali rekbi da u haranguiranju ne uspjeva, jer narod prezirnim okom gleda njegove teliće i okreće im ledja. To je ipak utješljivo i što više budu padale akcije ovoj uglavljenoj varalici, narodni će zastupnici mirno slijediti započeti rad, koji će na koncu biti okrunjen najboljim uspjesima. A to će biti najboljim odgovorom svima onima koji su homerskim podsmjehom rugali se narodnoj volji i slogi, koje su kadre da poruše najveće brijegove nepoštenja, najezde i protizakonitosti.

S. B.

Moderna žena.

II.

Tkokod će se možda upitati: Je su li samo muž i žena u ljudskom društvu nejednaki ili ima još nešto, što bi se radi svoje nejednakosti moglo nazvati porokom? Na to odgovaramo: Ima, jer nejednakosti muža i žene nije jedina nejednakost u društvu. Uprav iz puke društvene nejednakosti nastala je aristokracija, koja se još i danas bori protiv modernih duhovina, protiv novih zakona, koji nastoje na svaki način da ukinu sve nepotrebne i neopravdane nejednakosti, koje mogu da žive jedino na rasulu ljudskog društva i koje se nikada nijednom društvu nisu pokazale korisnim. Odatle je i nastala ona: Zeliš li srušiti društvo, učini njegove članove nejednakima. Ali za to nije se još čulo da je koje sokolsko društvo bilo razvrgnuto radi kakove unutarne trzavice nekakvih članova, jer se takova društva osnivaju na bazi solidarnosti i jer je sokolska ideja kao ideja čistog i svježeg demokratizma, kome je svrha da izjednači sve članove. —

Ali zagovaratelji i branitelji starog života i starog društvenog poretka potlačenje žene ispričavaju i podkrijepljuju mnogim razlozima i uzrocima, koje su opet izvukli iz pogrešne psihologije i socijologije. Prema boljem shvaćanju položaja žene još i danas kućanstvo stavlja velike zapreke. Mi doduše ne tičemo u domaće ognjište, pače želimo da ono uvijek ostane netaknutom svetinjom, ali za to dižemo protest proti onima, koji hoće da žena ostane domaći rob. Domaće je ognjište i uopće sve ono što zahvata pojam kućanstva mnogo štetovalo, da se žena toliko udaljila od javnog pa bilo kojeg mu drago rada. Otvorimo li razne pedagogijske i ekonomijske knjige, to ćemo u njima naći slavopjeve konkurenciji t. j. uplivu podražavanja (imitacije); naći ćemo još u tim knjigama poznatu činjenicu da su ta podražavanja jaki poticaji na djelatnost, osobito javnu. Uza sve to naše žene kutre u zapećku domaćeg ognjišta, ne pružamo im prilike da se njihov duševni horizont proširi, te time ubijamo njihovu energiju i mi malo ne računamo na njihove prirodjene darove.

Ovo sujevrjeje obiteljskog života neki obrazlažu i podkrijepljuju raznim ekonomskim predsudama, kao n. p. tim da je žena odveć nježnih osjećaja, a da ju se može samu pustiti u sveopću konkurenciju. Ti zasukanci nikad nisu sebi postavili pitanje: Ali žena mora da žive, tko ju dakle ima da uzdržava? Treba da je uzdržavaju ili otac ili brat ili napokon muž i to u slučaju ako se sama ne umije ili ne može uzdržavati. Ali ako oni to ne će s kojekakvih razloga da priznaju, pošto i oni imaju da žilavo konkurišu? Zašto u tom slučaju nebi zaradjivala žena, kad je za to sposobna i kad je ravna mužu po svojim umnim, moralnim i ostalim svojstvima?

Prema ovome, upravo je smiješno i glupački tražiti muža, a kako je opet glup obiteljski uzgoj naoseb u našim patricijskim kućama, a koji ide za tim, da djevojke nauče po štogod čavrljati njemački ili francuski, da umiju šuškatiti po glasoviru, praviti holandezke čipke i vrtiti se po sjajno razsvijetljenim i nakićenim salonima. Taj isti uzgoj, koji je po svojoj metodi vrlo ukočen ili bolje nadut ni malo ne pazi da se žena ili djevoka razvije, da ju učini sposobnom shvaćati pratička načela i prema njima se vladati: ne priprema ju za život. Taj isti uzgoj silno oslabljuje darovitije, nježnije i oštroumnije žene i njegove su posljedice kud i kamo više pogibeljnije od tobožnjih posljedica sveopće konkurencije, u vrtlog koje, po mnijenju socijanih slijepaca, žena nesmije da se baci, jer da bi ju ova tobože proždrla.

S ovim ipak nisam kazao da ni jedna žena ne bi imala kuhati ili se uopće baviti kućanstvom. Bio bi absurd to i zahtjevati, a imamo i jednu našu narodnu poslovicu koja veli: Ne stoji kuća na zemlji, nego na ženi. Dakako da ovaj cvijetak iz narodne filozofije odveć miriše po konservatizmu i tradicijonalizmu, ali ipak niko, pa ni najnapredniji čovjek ne će ju dočekati homerskim smiehom. — Imade dosta žena, kojima je domaće ognjište najmilijom zabavom, jer napokom kućanstvo je čestit

posao i ni malo ne ponizuje ženu pred svijetom, koji umije da shvaća zamašitost ženinog rada u njenom djelokrugu. Ali ja sam htio kazati da bi trebalo nastojati oko toga, da ne bi žena uslijed nevaljale ekonomije postradala, pak onda da svoje sposobnosti, ako su joj razvijene i ako ih ima, da ih izdašnije i korisnije upotrebi i to baš u gospodarskom pogledu. Da se ta svrha poluči treba — a to sam kazao — ženu učiniti praktičnom, uliti joj u glavu moderne spoznaje, učiniti ju slobodnom da se može eventualno odalečiti od praga kućnog i da steče širi pojam o životu i radu. Oni koji se protive iznešenim pravednim zahtjevima neka nemaju straha da će se cilj promašiti, jer je jednak posao razviti i uzgojiti umne sposobnosti žene isto kao i muža, jer je ona kadra da jednako shvaća, pojima, sudi i zaključuje. Diktatori starog i preživjelog života, koji su na žalost stajali i u službi samo znanosti, sve do nazad par godina tvrdili su gotovo dogmatički, da je intelekt kako kod čovjeka, tako i kod žene u kauzalnoj svezi sa razvojem i težinom moždana. A Biskov, znameniti ruski anatom, tvrdio je da je žena intelektualno manje razvijenija od mužkarca, jer da joj moždani prosječno teže za 100 grama manje nego u mužkarca. Ali različita iztraživanja, koja su slijedila u najzadnje doba, dokazala su, da je teorija kriva, koja se odnosila na ženu. Učenjaci su mjerili moždane raznih romansijera, učenjaka, običnih tipova, paralitika, radnika i t. d. i velik broj slučajeva pokazivao je da su moždani manje teški kod inteligentnih osoba.

Na temelju silesiju evidentnih eksperimenata glasoviti anatomi, a na čelu im Waldeyer, oprovrgli su i zbacili ono netemeljito mišljenje, da se čovječji intelekt dade mjeriti prema veličini lubanje i težini moždana.

To isto pravilo vriedilo je i za ženu.

U Tacitovo doba žena je imala isto tako razvijene moždane kao i mužkarac, a njezin intelekt i fizična snaga ni malo nisu zaostajale za čovječjima. — Raznovrsna iztraživanja dokazala su da je žena u predhistoričkim periodama (kao n. p. u kamenoj) imala jednako razvijene moždane i intelektualnu snagu kao i čovjek. Intelekt i duševni razvoj žene prema onome u čovjeku ne stoji u nikakvom odnošaju sa cerebralnom masom tijela, već je u kauzalnoj svezi sa finom organizacijom i načinu, na koji su satkeni moždani kao — a to je najspecialnije — i sa neprestanom vježbom psihičkih svojstava. Prema tomu kretin je svaki onaj, koji se zaleti na ženu onom narodnom poslovicom: Duga kosa, kratka pamet. Ta poslovice nema u današnjem životu nikakove vriednosti, moderna ju je žena diskarditirala.

Prema svemu iznesenome nije li pravedan zahtjev svih onih savremenih duhova, koji se digoše za emancipaciju žene kao i za to, da i ona srće isto onako na vrelu svake znanosti i umjetnosti kao i čovjek.?!

(Sliedi)

Klerikalizam i školstvo.

Od neko doba opazit je, koliko u političkom, toliko u kulturnom životu našega naroda da izbija na javu sve to jačom silom crna neman, koja hoće da skuči pod svoj robski jaram sve ono što je slobodoumno, savremeno i napredno. Cijela naša novija literatura djelo je nečastivog, svi naši ponajbolji književnici, sudionici su bogomrskog rada, kojeg treba ugušiti, uništiti a da je moguće i na lomaču spaliti. Kranjčević, Tresić, Gjalski, Leskovar, Begović, Kosor i još mnogi drugi — osim auktora „božjih vrtlića“, „nebeskih vrata“ i stotinjak drugih molitvenika — ogriješišu svoju dušu, jer nas obogatiše jakim produktima, velikim po svojoj književnoj i umjetničkoj vrijednosti. Klerikalizam taj najgori neprijatelj država i naroda, kako ga je okrstio veliki Gambetta, hoće da zavlada i nad pučkom nastavom, nad našim školstvom. Postavio si je sebi za cilj, *da će odsele on namještati učitelje, odlučivati o čemu će se predavati i protiv njegove volje, da se neće javno a ma ništa ni učiti ni pisati.* Proti ovakim sredovječnim nazorima diglo se je čitavo napredno učiteljstvo. Braća Slovenci već od neko doba uspješno vojuju proti crnoj antinacionali, a Česi, koji su u svemu dika vaskolikog slavenstva, otvoriše boj na svoj liniji za savremene ideale, za slobodu škole. Na čelu tom zamašnom i ogromnom pokretu stoje dva diva D.r Masaryk i D.r Drtina sa velikom organiziranom vojskom českih učitelja. — *„Zahtjev je napredne kulturne politike, da se sama crkva odreče političke moći i da se ograniči na strogo religiozno polje. Škola mora biti oslobođena isto tako od birokratizma, kao što od klerikalizma, ona mora sačinjavati samostalnu instituciju unutar državnog života.“*

DOPISI.

Sjeverске. — Iz istinitog pisanja ovog malog dogadjaja, moći će te razumjeti, kakove neprilike vladaju kod nas. Za čuvanje poljskih dobara, zakon dozvoljava pojedincima da mogu imenovati svoje poljare, koje politička vlast prima na zakletvu. Svi viši posjednici imaju svoje poljare ali, kao da nam je malo namete, i općina je htjela imenovati svoje, misleći da će tim, u času potrebe, imati više agenata za sopstvene ciljeve. Zapamtili su dobro lekciju, što im narod dade pri posljednjim političkim izborima; — dakle, daj, staraj se za budućnost. Naume i ovgje imenovati 4 općinska poljara i na tu cilj urekoše seoski zbor za dan 28 srpnja; kad svi očekivasmo taj dan riješenje pitanja o poljarima, a ono dvoprežna kola dovedoše nam Mudradžiju, skradinskog načelnika, dan prije t. j. 27 Srpnja u selo i tu je on, pomoću glavara sakupio nešto malo seljana oko sebe da obdrži zbor. Zaludu su neki tužili se i vikali, da je to prevara, da je zbor urečen za 28 Srpnja a ne za 27; da oglas na vratima glavareve kuće to najbolje svjedoči; ništa ne pomože; velika manjina riješi da se imenuju

poljari i to će se podnijeti vijeću, kao odluka zakonitog seoskog zbora. Vidićemo što će na to kazati najuzvišeniji Zem. Odbor, jer kad vijeće reče svoju, i mi ćemo našu: tad ćemo vidjeti da li Zem. Odbor podržava i odobrava ovakove intrige, koje ne služe na čast javnoj upravi i ubijaju u narod ugled nekim vlastima, ako su ga iste igda i imale! Ovgje su zloupotrebe seoskih časti dozlogrdile: ck. oružništvo tužilo je svu seosku rondu i glavara radi trgovanja u šumskim poslima jer, kod nas, skoro prestala je suditi politička vlast u šumskim poslima; ronda i kapitan to su vam šumske vlasti.

Knin. — U interesu i bratske sloge odgovorit nam je dopisniku „Hrv. Rieči“ iz Knina, koji upisuje u grijeh, Srbima što nedolaze na Sv. Anu na Kosovo kod Knina, ko što Hrvati dolaze na Vidov-dan k Lazarici. Srbi a još manje Hrvati ne idu na Vidov-dan na Kosovo radi njenog kalugjerskog i crkvenog značanja, već radi dubljeg, čisto nacionalnog obilježja. Vidov-dan je narodna svečanost, a ne crkvena, dočim ona na Sv. Anu samo je crkveno-katolička. Pa kakve obveze onda imadu spram njoj Srbi pravoslavnevjere?

Knin. — Javljam vam utješljivu viest da se ovamo ozbiljno radi kako da današnji srpski „Sokó“ primi pod svoja krila i Hrvate i tako postane srpsko-hrvatsko društvo. (Evala vam, to je pošteno i bratski! Gdje je Hrvat tu nek je i Srbin i obratno! — Nigdje jedan bez drugoga! — Op. Uredn.)

Vrlika. — Pravi kremenjak, ovdješnji nadučitelj g. Stj. Roca svršio ovih dana tečaj za analfabete. Od dvadeset analfabeta iz varoši i okolnih mjesta svi naučiše čitati i pisati. — Evala mu!

Spljet. — Na 16 ov. mj. obdržavala se je glavna skupština Srpske stranke. Prisustvovalo je dosta izaslanika. Biran je odbor, kojem je predsjednikom prof. Katurić. Žalosno je da s ovim izborom nije ipak izglađen spor medju Srbima na primorju. Uхватimo se u jedno čvrsto kolo, jer nas čekaju teški dani. U Austriji se nešto velikog iza brda valja.

Siverić. — Svršio je štrajk ovdješnjih radnika pri rudokopu, jer je udovoljeno njihovim pravednim zahtjevima. — Čestitamo i veselimo se radničkoj pobjedi!

RAZNE VIJESTI.

Kraljev rodjendan. U nedjelju se po starom običaju proslavio rodjendan Njegova Veličanstva. Obe su glazbe prošle gradom udarajući, a služba Božja obdržavala se u mjesnoj bazilici Sv. Jakova i pravoslavnoj župskoj crkvi. — Sa „Schwarzenberga“ su grurali topovi, ispalivši u tri navratka po 21 hitac.

Pitanje poljara. Pišu nam iz Doca: Pitanje poljara izazvalo je na općini spor izmedju prisj. Županovića i načelnika d.ra Krstelja. Kako je poznato stari poljari

predadoše ostavke, u kojima naznačiše da ostaju u službi do 1. rujna. Načelnik se tome opire i uporno hoće da služe do 1. listopada. Prisj. je Županović kazao načelniku od prilike ovo: „Predlažem da se pozovu na sastanak u občinu svi vidjeniji dolačani i onda neka sami izaberu poljare; prema tome koliko ja toliko i vi ostajemo u tom pitanju slobodni, niti će ma bilo s koje strane doći ukor direktno na nas. Nije pravedno da jedna sama kuća vlada u Docu. Za to, g. načelnice, ako se ovog puta konačno ne riješi ovo pitanje i postave u Docu pravi ljudi poljari, koji će upravo zdušno vršiti svoje dužnosti, ja predajem ostavku“. Pitat će se tko god, što mu je na to načelnik odgovorio. — „Tko vam je i do sada branio predati ostavku“. Tako je glasio odgovor. Pitamo mi dolačani: zašto g. načelnik vrijedja prisjed. Županovića, kad on želi da u njegovu mjestu vlada mir i red? Gosp. načelnik vrlo dobro znade kolika je prošle nedjelje počinjena šteta na dolačkom odlomku. Ta šteta iznašala je nekoliko stotina kruna a to je za nas drugi perez. Ali da se zadnjeg puta postavilo za poljare ljude, koje je gosp. Županović predlagao, ne bi do svega ovoga došlo, niti bi trebalo da u javnosti dižemo glas proti tome, niti bi naše polje bivalo tako često oštećeno. Oyakove tužbe nisu nam mile i za to stavljamo na srce onome, do koga je sve to, da providi. Naš je zahtjev pravedan: pitamo poštene poljare.

Mnogobrojni dolačani.

Tužbe. Primili smo iz Betine više tužaba proti onamošnjem poštarskom uredu i činovniku. Mi te tužbe za sada iznijeti ne ćemo, jer su teške i jer bi povukle za sobom posljedice. Ako je činovnik u grijehu, nek se stavi u red; to će za nj biti dobro, a nama drago.

U petak na 16. ov. mj. mjesna vojska odputovala je Lloydovim parobrodom „Tirol“ na velike vježbe, koje će se obavljati u Krivošijama.

Bojkot magjarske robe. Dne 9. ov. mj. bio je u Metkoviću jedan putnik, koji zastupa jednu magjarsku tvrtku iz Pešte. Tvrđka proizvaja rukotvorine, te je u Metkoviću kroz dugi niz godina dobro uvedena. Za to je i ovoga puta putnik, više nego siguran učiniti dobar posao, posjetio metkovačke trgovce. Nu koliko hrvatski toliko i srpski trgovci odbiše svaku njegovu ponudu i odkazaše daljnu relaciju. Taj opravdani postupak metkovačkih trgovaca pretvorio se u srčbu, kad je magjarski agent izjavio da je *domovina novac*. Iznosimo ovaj primjer e da se svi trgovci i hrvati i srbi širom domovine ugledaju u metkovačke trgovce i odbiju svakoga onoga, koji bi im ponudio magjarski pa bilo koji produkt. Treba magjarskoj bahatosti odvracati šilo za ognjilo.

Dalmatinski Sabor. Kako razne novine donose, saznaje se iz pouzdana izvora, da će se dalmatinski sabor u Zadru otvoriti na 9 ili 10 rujna ov. god. Zasedanje će po prilici trajati sve do 10 listopada. Do brza se dakle pruža prilika našim zastupnicima da istaknu pitanje uredovnog jezika u Dalmaciji, građnje željeznica i napokon sveopće izborno pravo glasa za općine i pokrajinski sabor.

Slovenska knjižara u Trstu. Tršćanski rodoljubi trude se već odavna, kako bi osnovali svoju knjižaru, koja im je silno potrebna. Na svoje smo se oči osvjedočili, kako svi slavni uopće, koji žive u Trstu moraju da kupuju knjige i nabavljaju sav pisarnički materijal kod raznih talijanskih ili njemačkih knjižara. A onda bi-

vaš poslužen tuđim jezikom, dok svojih knjiga ni za lijek na prodaju nema. Samo možeš u nekoliko slovenskih prodavaonica duhana naći male knjižice na slovenskom jeziku. — Nego rekbi da će se i toj nevolji doskočiti, jer g. Gorenik, poslovodja kod Hartmana u Zagrebu, kani u Trstu otvoriti knjižaru, trgovinu papira i svakojakih pisarničkih predmeta. U Trstu, osim braće Slovenaca (koji su u najvećem broju), Čeba i Rusa ima i Hrvata preko 20 tisuća. Poželjno bi dakle bilo da u njegovoj knjižari ne uzmanjka nijedna hrvatska knjiga novijega datuma.

Novi list u Trstu. Zadnji izbori za carevinsko vijeće, pokazali su koliko je jaka i raširena hrvatska svijest u Istri. To je potaklo odlučne rodoljube te će u Trstu osnovati list na hrvatskom jeziku. Iz razgovora nekih rodoljuba razumjesmo da će list početi izlaziti u rujnu ili listopadu i to za sada srijedom i subotom. — Naslov listu nije još odredjen. Sretno i beričetno!

**PRVA TVORNICI LEDA U ŠIBENIKU
POMOĆU ELEKTRIČNE SNAGE.**

Led prve vrsti tvrd kristaliziran i trajan.
Puntigamsko pivo iz prve tvornice piva u
GRACU
Glavno skladište piva uzorno uređeno
u ledu
Vlastiti proizvod šifonâ i pasaretâ svake
vrste
Stupe za sukno pomoću električne snage.
Najljepše uređene i dugom radjom
prokušane

----- Mnogo se preporučuje
PAŠKO RORA - Šibenik -----

G. B. Barbarić - Šibenik
akademički slikar i decorateur

PREUZIMLJE RAZNOVRSTNO SLIKANJE,
KAO: SOBÂ, CRKAVA, DVORANÂ
I DRUGIH PROSTORIJA.

IZRADJUJE RAZNA SLIKANJA NA ULJE
ODLIKUJE SE KAO MASTILAC
(Verniciatore) TE IZRADJUJE OSOBITOM
VJEŠTINOM PRIVIDNO DRVO I MRAMOR

CIENE UMJERENE